

POSUDEK OPONENTA

Student:	Štěpán Bartoška
Vedoucí práce:	PhDr. Richard Braun, Ph.D.
Název bakalářské práce:	Osobnost vychovatele a možnosti jejího rozvoje
Oponent:	Mgr. Yvona Kostecká, Ph.D.

Hodnocení práce

Cílem bakalářské práce bylo nalezení odpovědi na otázky, proč se má vychovatel zabývat rozvojem své osobnosti, v čem tento rozvoj spočívá a jakým způsobem jej lze podpořit. Autor v práci využívá především kompilační metodu. Usiluje o kritické posouzení větší části literatury, která se danou problematikou zabývá. S využitím této literatury se snaží danou problematiku systematicky a srozumitelně vyložit, vystihnout vzájemné souvislosti a seznámit čtenáře s různými přístupy a názory. V závěru práce autor dochází k přesvědčení, že ideální vývoj vychovatelovy osobnosti spočívá v komplexním a rovnoměrném rozvoji jednotlivých dílčích složek osobnosti a v nalézání harmonie mezi jeho jednotlivými vrstvami (biologickou, psychickou, psychosociální a duchovní). Díky rozvoji osobnosti se vychovatel stává jednak harmoničtější a celistvější bytostí, ale také subjektivně šťastnější a spokojenější, díky čemuž může pozitivněji působit na své okolí a svěřence a tím zprostředkovaně i na celou společnost. Rozvoj osobnosti ovšem podle autora pozitivně ovlivňuje také duševní a fyzické zdraví samotného vychovatele a preventivně působí proti případnému syndromu vyhoření. Stěžejní částí práce je pak výčet nejrůznějších metod, které může vychovatel pro podporu svého harmonického rozvoje v praxi využívat. Přestože se autor při psaní textu opírá především o kompilační, analytickou a syntetickou metodu a pracuje především s již existujícími myšlenkami, jejich tvůrčí syntézou vzniká celkem zajímavá práce, která může být podkladem pro další obdobné odborné práce.

Samotná práce je členěná do sedmi kapitol, které na sebe logicky navazují. V první kapitole, kterou je úvod, autor definuje cíl práce a stanovuje pracovní hypotézy, ze kterých vychází. Druhou kapitolu autor nazývá *Teoretická část*. V této kapitole se zabývá odlišnostmi v pojetí osobnosti u nejrůznějších autorů, procesem výchovy, vymezením pojmu vychovatel, riziky a zátěžemi vychovatelské profese a spektrem rozvoje vychovatelovy osobnosti. V této kapitole autor prokazuje schopnost systematické a samostatné práce s literaturou. Třetí kapitolu autor nazval z mého pohledu poněkud nešťastně *Praktická část*, ačkoli i v této části vychází především z již existujících myšlenek, které byly publikovány v odborné literatuře. Obsahem této *Praktické části* jsou podle autora vybrané techniky osobnostního rozvoje vychovatele. Ve skutečnosti se však ne vždy jedná o techniky. Čtvrtou kapitolu tvoří závěr. Autor uvádí čísla kapitol také u použité literatury, internetových zdrojů apod. To nebývá zvykem.

Jazykově a stylisticky je práce na velmi dobré úrovni, i když lze nalézt drobné překlepy a nedostatky (v seznamu literatury vypadlo u slova *Seznam* písmeno *s*, za čísla některých kapitol nejsou uvedeny tečky...).

Svým rozsahem, 73 tiskových stran (plus šest příloh), odpovídá požadavkům stanoveným na bakalářskou práci. Seznam literatury je nadprůměrný, obsahuje 46 knižních a časopiseckých titulů plus další internetové zdroje.

Otázky k obhajobě:

1. Využíváte některé z uvedených technik pro svůj osobnostní rozvoj?
2. Které techniky považujete za nejefektivnější a proč?

Souhrnné vyjádření:

Práce svým rozsahem i kvalitou zpracování odpovídá nárokům na bakalářské práce.

Doporučuji proto k ústní obhajobě.